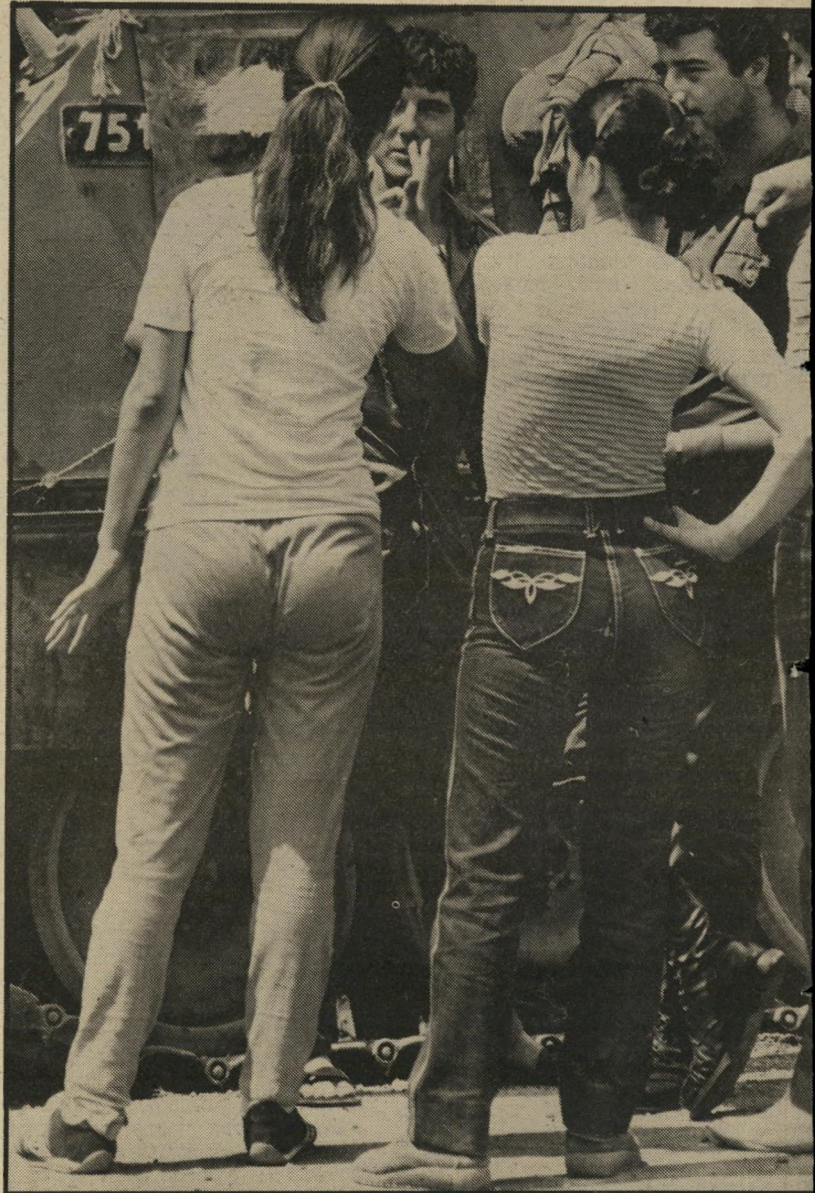

שוטרי לבנון, מישמד אזרחי וכל השאר

ב"ירות

הדרך לרובע המוסלמי

בחלקה המערבי של העיר, שבתיו הגבוהים נראים ברקע. שם לכודים הכוחות הפלסטיניים. המוקפים מכל העברים. בכביש המחבר בין שני החלקים יש

קשם. מישוהו ברכב מספר שיש כאן אפילו בית-בושת. לאורך הדרך פזורים מטעי בננות, הן מוגנים מפני סחף ורוחות על-ידי עצי קוארינה. במקומות שאין עצים הקימו הכפריים גדרות אבן מסביב לחלקותיהם. מצד שמאל מבריק בקרני-השמש הים הכחול. שיירות צבאיות עושות את דרכן לשני הכיוונים. חיילים פיגייים של יוניפייל יושבים בעמדה בצד הדרך וצופים ב-תנועה. הם ידועים כחברותיים, יותר מאשר הצרפתיים.

יגיע בוודאי עד איסטנבול. הנוף משתנה. השדות המעובדים מפנים את מקומם לאדמות החרושות בשרשרות טנקים. אנחנו מבחינים בשני בורות עני-קיים, תוצאה של הפצה מן האוויר. עוד מחנה של האו"ם. עד 78' היה כאן הצבא הלבנוני. עכשיו חונים פה כוחות ישראלים.

חשש

ממגיפה

צ' חנת הגוויות מגיעה לאפינו עוד במבואות צור. לא רואים את הגופות. הן קבורות בין ההריסות הרבות. אנחנו רואים שורות שלמות של בתים הרוסים

ב-ישראל מספר שבמיבצע ליטאני, ב-1978, הוא הגיע עד לאיזור הזה. אסף, הנהג ברכב, משיבילו שבמילחמה ה-באה, שתיקרא אולי מיבצע שלום-לבנון.

ברנשים וחתיכות

משוחחים ביניהם בלב העיר החצויה. עם הגב למחלחה האחרית ניואן (18) והצורנייה (21) ריאשי, תושבות השכונה הנוצרית חאר-שעה. מאחוריהן נראים נגמ"ש וחילי צה"ל שהתיידדו עימו. הבנות, אשר אינן עסוקות כעת במיוחד, מבקרות אותם בקביעות.

שמעון וג'מייל תמונותיהם של המנהיגים הנוצריים כאמיל שמעון (מימין) נשיא לבנון לשעבר, ובאשיר ג'מייל (משמאל), מנהיג הפלנגות הנוצריות, מתנוססות בחוצות הרובעים הנוצריים בבירות, על רקע מיבנים חדישים. תמונות המנהיגים הפוליטיים מקנים לעיר אווירה של ערב בחירות.